

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Faisala Husseiného, Ph.D., ve věci

žalobce: **M. K.**
zastoupen Organizací pro pomoc uprchlíkům, z. s., IČO: 457 68 676
sídlem Kovářská 939/4, Praha

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 1. 3. 2017, čj. MV-9542-3/SO-2015,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a shrnutí průběhu správního řízení

1. Žalobci byl na území České republiky povolen dlouhodobý pobyt za účelem podnikání, a to s platností od 1. 7. 2012 do 30. 6. 2014. Dne 1. 7. 2014 podal žalobce u Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „Ministerstvo vnitra“), žádost o prodloužení doby platnosti povolení.

2. Po posouzení okolností podání žádosti dospělo Ministerstvo vnitra k závěru, že byly splněny podmínky pro zastavení řízení o podané žádosti v souladu s § 169 odst. 8 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, v rozhodném znění (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), jelikož žalobce podal žádost o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu v době, kdy k tomu nebyl oprávněn. Usnesením Ministerstva vnitra ze dne 18. 11. 2014, čj. OAM-28654-22/DP-2014, bylo řízení o žádosti zastaveno.
3. V podaném odvolání žalobce namítal, že Ministerstvo vnitra nevzalo v potaz nemoc žalobce a rovněž skutečnost, že v době příprav podkladů pro podání žádosti zemřel jeho otec.
4. Žalovaná se ztotožnila s názorem Ministerstva vnitra a odvolání zamítla a rozhodnutí vydané v prvním stupni potvrdila.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

5. V žalobě ze dne 29. 3. 2017 uvedl, že správní orgány nezjistily stav věci způsobem, o kterém nebyly významné pochybnosti a v nezbytném rozsahu. Zároveň uvedl, že nepřihlédl pečlivě ke všemu, co vyšlo v řízení najevo.
6. Konkrétněji žalobce uvedl, že v podání žádosti mu zabránily důvody na jeho vůli nezávislé. Jednalo se o zápal plic a související pracovní neschopnost, která začala dne 11. 6. 2014, přičemž lhůta pro podání žádosti uplynula 17. 6. 2014. Jelikož žalobce nevěděl, že může potřebné doklady doložit k žádosti později, začal je vyřizovat už v době pracovní neschopnosti. K podání žádosti se dostavil hned po jejím ukončení.
7. Dále uvedl, že napadené rozhodnutí bylo vydáno po dvou a půl roce po podání odvolání, přičemž celou dobu pobýval na území České republiky a vykonával činnost osoby samostatně výdělečně činné.
8. Vzhledem k tomu, že má za to, že nebyly naplněny podmínky pro zastavení řízení, navrhl, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno.

III. Vyjádření žalované

9. V podání ze dne 16. 5. 2017 žalovaná uvedla, že nevědomost žalobce o tom, že mohl doklady doložit i později, ho neomlouvá. Zároveň upozornila na to, že nedodržení lhůty pro vydání rozhodnutí nezpůsobuje jeho nezákonnost a v řešené věci jí s ohledem na znění ustanovení § 169 odst. 8 písm. d) zákona o pobytu cizinců nepřislušelo posuzovat přiměřenost vydaného usnesení o zastavení řízení.
10. Vzhledem k výše uvedenému navrhl, aby byla žaloba zamítnuta.

IV. Posouzení věci soudem

11. Krajský soud v Brně (dále také „soud“) ve smyslu § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „soudní řád správní“), bez nařízení jednání přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalované, jakož i předcházející rozhodnutí Ministerstva vnitra včetně řízení předcházejících jejích vydání, a shledal, že žaloba **není důvodná**.
12. Soud předně konstatuje, že obsah a kvalita žalobních námitek předurčují obsah a kvalitu rozhodnutí soudu. Pokud jsou žalobní námitky obecné a kusé, je tím předurčen nejen

obsah přezkumné činnosti soudu, ale i obsah rozsudku. Obecně formulovaný žalobní bod bez konkretizace dotčení právní sféry žalobce tudíž soud vede k obecně zaměřenému přezkumu, jinými slovy, čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, čj. 4 As 3/2008-78).

13. Žalobce v obecné rovině uvedl, že nebyl zjištěn skutkový stav bez důvodných pochybností a nebylo přihlédnuto ke všemu, co vyšlo v řízení najevo. V této obecné podobě ovšem soud neshledal žalobní bod jako důvodný, jelikož správní orgány řádně přihlédly a vyhodnotily dostupné podklady a zjištěný skutkový stav zároveň nevzbuzuje důvodné pochybnosti.
14. Dle ustanovení § 44a odst. 3 zákona o pobytu cizinců se na žádost o prodloužení dlouhodobého pobytu obdobně uplatní ustanovení § 47, které v odstavci 1 stanoví, že *žádost o povolení k dlouhodobému pobytu je cizinec povinen podat nejdříve 90 a nejpozději 14 dnů před uplynutím platnosti víza k pobytu nad 90 dnů. V případě, že podání žádosti ve lhůtě podle předchozí věty zabrání důvody na vůli cizince nezávislé, je cizinec oprávněn tuto žádost podat do 3 pracovních dnů po zániku těchto důvodů; vízum se do doby zániku tohoto oprávnění považuje za platné.*
15. V posuzovaném případě měl žalobce žádost o prodloužení dlouhodobého pobytu podat nejpozději dne 17. 6. 2014. Pozdější podání žádosti mohlo být považováno za včasné pouze při prokázání existence kvalifikovaných důvodů ve smyslu výše citovaného ustanovení. Žalobce podal žádost až dne 1. 7. 2014, přičemž zmeškání lhůty odůvodnil svou pracovní neschopností.
16. Správní orgány dle soudu řádně zvažovaly, zda by pracovní neschopnost žalobce mohla být považována za důvod nezávislý na jeho vůli a zároveň za důvod takové intenzity, že mu objektivně zabránil podat žádost v zákonné lhůtě.
17. Vzhledem k tomu, že z podkladů pro rozhodnutí vyplynulo, že si žalobce v průběhu pracovní neschopnosti vyřizoval prodloužení živnostenského oprávnění a další dokumenty, je logický závěr správních orgánů, že se nejednalo o překážku takové intenzity, která cizinci bránila žádost podat včas.
18. Žalobce uvádí, že důvodem pro vyřizování dokladů již v době pracovní neschopnosti byla jeho obava, že by doklady nestačil vyřídit ve lhůtě 3 dní po odpadnutí překážky, která mu bránila podat žádost (pracovní neschopnost). Na jednu stranu tedy žalobce uvádí, že si nebyl vědom možnosti podat žádost neúplnou, na druhou stranu uvádí, že si byl vědom nutnosti podat žádost ve lhůtě 3 dní po odpadnutí překážky. Je tedy zřejmé, že žalobce měl povědomí o tom, v jaké právní situaci se nachází a byl si vědom souvisejících povinností. Tomu nasvědčuje i skutečnost, že žalobce na území České republiky pobýval za účelem podnikání již od 30. 8. 2007 a pobyt si opakovaně prodlužoval. Dle soudu nepůsobí věrohodně nyní uplatněná žalobní argumentace, kdy žalobce měl mít obavu, že nestihne vyřídit potřebné doklady v dodatečné lhůtě 3 dní (po odpadnutí překážky), a přesto k vyřizování náležitostí žádosti nepřistoupil s dostatečným předstihem před uplynutím zákonné lhůty (17. 6. 2014). Ve věci je totiž nesporné, že pracovní neschopnost žalobce měla započít až 11. 6. 2014, tedy pouze 5 pracovních dní před uplynutím doby, ve které byl žalobce povinen podat žádost nejpozději.

19. Z výpovědi žalobce vyplynulo, že ačkoliv neměl povolené vycházky, cítil se přes den dobře, chodil se projít a vyřizoval si na úřadech doklady. Soud se vzhledem k tomu ztotožňuje se závěrem správních orgánů, že nemoc žalobce nebyla překážkou tak intenzivní, aby žalobci bránila podat žádost včas. Přestože soud vnímá, že se žalobce nacházel v obtížné osobní situaci (ztráta rodinného příslušníka a nemoc), nejedná se v nynější věci o okolnosti způsobilé zhojit opožděnost podání žádosti. Nevědomosti o možnosti podat nekompletní žádost se dle soudu bylo možné za dané situace vyvarovat bez nepřiměřených obtíží (konzultace s odborníkem, dotaz na správní orgán, atd.). Žádost rovněž nebylo nutné podávat osobně, což ostatně žalobce věděl, jelikož žádost podal dne 30. 6. 2014 (stále v pracovní neschopnosti) poštou a byla doručena Ministerstvu vnitra 1. 7. 2014.
20. Situaci žalobce tak lze připodobnit situaci řešené Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 31. 7. 2013, čj. 6 As 62/2013-32, kdy stěžovatelka dokládala nemožnost podat žádost včas bolestí zad vyžadující domácí ošetřování, přičemž v řízení bylo zjištěno, že docházela pravidelně do zaměstnání. Lze proto uplatnit totožný závěr – *i pokud by žalobce skutečně trpěl tvrzenými zdravotními obtížemi, nelze z jeho dalšího chování dovodit, že nebyl schopen i jen zprostředkovaně, případně i pouze blanketní žádostí, v relevantní době požádat o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky.*
21. Doba, která uplynula od podání odvolání, do vydání napadeného rozhodnutí nezpůsobuje jeho nezákonnost. Zároveň správní orgány nemohly hodnotit otázku přiměřenosti rozhodnutí ve vztahu k soukromému a rodinnému životu žalobce vzhledem k tomu, že řízení bylo zastaveno. (srov. rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 7. 11. 2017, čj. 57 A 7/2017-45).
22. Závěrem soud shrnuje, že správní orgány dospěly ke správnému závěru, že žalobce nebyl v den podání žádosti o prodloužení dlouhodobého pobytu k jejímu podání oprávněn. Řízení o žádosti tedy bylo správně zastaveno.

V. Závěr a náklady řízení

23. Při přezkumu napadených rozhodnutí ve smyslu § 75 odst. 2 věta první soudního řádu správního soud shledal podanou žalobu jako nedůvodnou. Proto ji v souladu s § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.
24. O náhradě nákladů soudního řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 1 soudního řádu správního, podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
25. Žalobce neměl v řízení o žalobě úspěch. Žalované nevznikly náklady přesahující její běžnou administrativní činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 31. května 2019

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu